Lieta Nr.A420779510
A-02655-11/42

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rēzeknē 2011.gada 20.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis M.Šļakota

piedaloties pieteicējam *M.K.* un atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja pārstāvei *K.A.*,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *M.K.* pieteikuma par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja faktisko rīcību un kaitējuma atlīdzināšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojā (turpmāk – KNAB) 2009.gada 16.novembrī no Administratīvās rajona tiesas Rēzeknes tiesu nama saņemts *M.K.* (turpmāk arī – pieteicējs) iesniegums. Iesniegumā lūgts noskaidrot, vai Tieslietu ministrijas valsts sekretārs *M.L.* 2009.gada 16.martā pieņemot lēmumu Nr.1-4.132 par iesnieguma par Valsts zemes dienesta 2009.gada 9.janvāra lēmumu Nr.15-02/2 atstāšanu bez izskatīšanas neatradās interešu konflikta situācijā.

[2] KNAB 2010.gada 4.janvārī pieteicējam sniedza atbildi Nr.1/36, kurā norādīts turpmāk minētais.

[2.1] *M.L.* no 2005.gada 15.marta līdz 2008.gada 8.jūnijam kā Valsts zemes dienesta ģenerāldirektors un no 2008.gada 9.jūnija līdz atbildes sniegšanai kā Tieslietu ministrijas valsts sekretārs ir valsts amatpersona likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 4.panta pirmās daļas 16.punkta izpratnē, kurai saistoši minētajā likumā valsts amatpersonai noteiktie ierobežojumi un aizliegumi.

[2.2] Izvērtējot likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 1.panta 4.-6.punktus, 11.pantu un 24.panta pirmās daļas 9.punktu un Tieslietu ministrijas valsts sekretāra *M.L.* 2009.gada 16.martā pieņemto lēmumu Nr.1-4.1/32 par iesnieguma par Valsts zemes dienesta 2009.gada 9.janvāra lēmumu Nr.15-02/2 atstāšanu bez izskatīšanas, netika konstatēti fakti, kas liecinātu, ka šis lēmums ietekmēja vai varēja ietekmēt *M.L.*, viņa radinieku vai darījumu partneru personiskās vai mantiskās intereses.

[2.3] Tādējādi *M.L.* darbībās, 2009.gada 16.martā pieņemot lēmumu Nr.1-4.1/32, nav likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" normu pārkāpumu.

[3] Pieteicējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par KNAB faktisko rīcību un kaitējuma atlīdzinājumu Ls 10 000 apmērā, jo uzskata, ka KNAB nav izskatījis viņa iesniegumu pēc būtības.

[4] KNAB tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā neatzina pieteikumu norādot šādus argumentus.

[4.1] KNAB konstatēja, ka pieteicēja iesniegtie dokumenti nesatur ziņas par faktiem, kas liecinātu par valsts amatpersonu iespējamo iesaisti koruptīvās darbībās vai likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" normu pārkāpumu.

[4.2] No Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja likuma 1.panta pirmās daļas 5.punkta izriet, ka KNAB ar iesniegumiem un sūdzībām par likumpārkāpumiem ir tiesīgas vērsties personas un KNAB šādas sūdzības savas kompetences ietvaros izskata, tas ir, pārbauda iesniegumā minētos apstākļus. Personai no šīs tiesību normas izriet tiesības uz atbildi, bet neizriet tiesības no KNAB sagaidīt, ka tas rīkosies tieši tā, kā lūgts iesniegumā, tostarp sodīt amatpersonas.

[4.3] KNAB uzskata, ka pieteicējs, lūdzot informēt KNAB par *M.L.* atrašanos interešu konfliktā, kā arī personīgi ar iesniegumu vēršoties KNAB, ir vēlējies nevis saņemt atbildi uz konkrētu jautājumu, bet gan panākt no KNAB konkrētu rīcību vai lēmumu pieņemšanu, faktiski lūdzot sodīt konkrētu amatpersonu.

Šāds iesniegums nav atzīstams par iesniegumu Iesniegumu likuma izpratnē.

Pieteicējam nav pamata apšaubīt KNAB rīcības (informējot pieteicēju par sniegtās informācijas pārbaudes rezultātiem) tiesiskumu, nedz kā iestādes faktisko rīcību, nedz arī kā iestādes rīcību saistībā ar administratīvā akta izdošanu.

[4.4] Attiecībā uz pieteicēju KNAB nav pieņēmis prettiesisku administratīvo aktu vai veicis prettiesisku faktisko rīcību. Tādējādi ar KNAB rīcību nav aizskartas pieteicēja tiesības un tiesiskās intereses un nav nodarīti mantiskie zaudējumi vai personisks kaitējums, tai skaitā arī morālais kaitējums.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja pieteikumu, paskaidrojot, ka KNAB kā uzraugošajai iestādei bija jāvērtē ne tikai *M.L.* atrašanās interešu konflikta situācijā, bet arī to Valsts zemes dienesta darbību tiesiskums, kuras *M.L.* piesedzis. Būdams Valsts zemes dienesta priekšnieks, *M.L.* izskatīja sūdzību un vēlāk sūdzību par savu lēmumu izskatīja, būdams jau Tieslietu ministrijas valsts sekretārs.

Atbildētājas pārstāve tiesas sēdē neatzina pieteikumu, sniedzot paskaidrojumus atbilstoši KNAB 2010.gada 4.janvāra atbildē Nr.1/36 un rakstveida paskaidrojumā norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[7] Tiesa konstatē, ka Administratīvās rajona tiesas Rēzeknes tiesu nams pārsūtīja KNAB pieteicēja 2009.gada 17.aprīļa pieteikumu (*lietas 43.lapa*), kurā tiesai cita starp tika izteikts lūgums paziņot KNAB par *M.L.* interešu konfliktu, pieņemot lēmumu. KNAB tika pārsūtīta arī Administratīvajai apgabaltiesai adresētās blakus sūdzības (*lietas 44.-45.lapas*) kopija, kā arī pieteikumam pievienotā Tieslietu ministrijas valsts sekretāra *M.L.* 2009.gada 16.marta lēmuma Nr.1-4.132 (*lietas 48.-50.lapas*) kopija.

No minētajā pieteikumā un blakus sūdzībā norādītā ir secināms, ka pieteicēja ieskatā *M.L.* pieņemot 2009.gada 16.marta lēmumu Nr.1-4.132 ir atradies interešu konflikta situācijā, tādēļ vēlas, lai KNAB par šo apstākli veic pārbaudi.

KNAB, pamatojoties uz saņemtajiem dokumentiem, veica pārbaudi par Tieslietu ministrijas valsts sekretāra *M.L.* iespējamo atrašanos interešu konflikta situācijā. Pārbaudes rezultātā KNAB pieteicējam nosūtīja 2010.gada 4.janvāra atbildi Nr.1/36, kurā norādīja, ka izvērtējot *M.L.* 2009.gada 16.martā pieņemot lēmumu Nr.1-4.1/32 par iesnieguma par Valsts zemes dienesta 2009.gada 9.janvāra lēmumu Nr.15-02/2 atstāšanu bez izskatīšanas, netika konstatēti fakti, kas liecinātu, ka šis lēmums ietekmēja vai varēja ietekmēt *M.L.*, viņa radinieku vai darījumu partneru personiskās vai mantiskās intereses. Tādējādi *M.L.* darbībās, pieņemot minēto lēmumu, nav likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" normu pārkāpumu.

[8] Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja likuma 7.panta pirmās daļas 5.punkts noteic, ka birojs korupcijas novēršanā atbilstoši savai kompetencei pārbauda sūdzības un iesniegumus.

No minētās likuma normas izriet, ka KNAB ar iesniegumiem un sūdzībām par likumpārkāpumiem ir tiesīgas vērsties personas un KNAB šādas sūdzības savas kompetences ietvaros izskata, tas ir, pārbauda iesniegumā minētos apstākļus. Personai no šīs tiesību normas izriet tiesības uz atbildi, bet neizriet tiesības no Biroja sagaidīt, ka tas rīkosies tieši tā, kā lūgts iesniegumā, tostarp sodīt amatpersonas (*sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 21.oktobra lēmuma lietā Nr.SKA-797 11.punktu*).

[9] Pieteikumā norādīts, ka KNAB 2010.gada 4.janvāra atbilde Nr.1/36 ir atrakstīšanās.

Minētais pieteicēja arguments ir nepamatots, jo KNAB pieteicējam ir sniedzis konkrētu atbildi uz pieteicēju interesējošo jautājumu, t.i., vai Tieslietu ministrijas valsts sekretārs *M.L.* pieņemot konkrēto lēmumu ir atradies interešu konflikta situācijā. KNAB ir norādījis, ka *M.L.* interešu konfliktā neatradās un savu atbildi ir pamatojis ar konkrētām likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" normām. Tādējādi, KNAB ir īstenojis Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja likuma 7.panta pirmās daļas 5.punktā tam noteikto kompetenci, pārbaudījis pieteicēja norādītos faktus un sniedzis pieteicējam atbildi. Tiesas vērtējumā atbilde ir sniegta pēc būtības un KNAB kompetencei atbilstošā apjomā.

Pieteicēja tiesas sēdē izteiktais arguments, ka KNAB bija jāveic kontrole par Valsts zemes dienesta amatpersonu pieņemto lēmumu tiesiskumu, ir nepamatots, jo tiesību normas šādu KNAB kompetenci neparedz.

Līdz ar to, KNAB rīcība ir atzīstama par tiesisku.

[10] Administratīvā procesa likuma 92.pants nosaka, ka ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai personīgo kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas viņam nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību. Saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 6.panta pirmo daļu tiesības uz zaudējuma atlīdzinājumu rodas, ja starp iestādes prettiesisko rīcību un cietušajam nodarīto zaudējumu pastāv tieša cēloņsakarība – objektīva saikne starp iestādes rīcību un tās radītajām laika ziņā sekojošām zaudējumu nodarošām sekām, proti, minētā rīcība

rada un nosaka šo seku iestāšanās reālu iespēju un ir galvenais faktors, kas nenovēršami radījis šīs sekas.

Tā kā tiesa KNAB faktisko rīcību nav atzinusi par prettiesisku, līdz ar to pieteicējam nav tiesību uz atlīdzinājumu Ls 10 000 apmērā. Pieteikums arī šajā daļā ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251., 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt *M.K.* pieteikumu par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja faktisko rīcību un kaitējuma atlīdzinājumu Ls 10 000 apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Tiesnesis M.Šļakota